

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Ema nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 113(4153)

Anykščiai,

1980 m. rugsėjo mėn. 23 d.

Kaina 2 kap.

Organizuojant bulviakasį ir sėklinių bulvių priežiūrą

Bulvėms augti šiemet sąlygos buvo nepalankios. Esant lietingiems ir ūkanotiems orams, bulvės labai apstul užpuolė fitoftora. Rugsėjo viduryje, kai turėjo būti pats intensyviausias vidutinio vėlyvumo ir vėlyvų veislių gumbų augimas, jų bulvienojai buvo nudykę iki 60–80 proc.

Dėl drėgmės pertekliaus, žemesnės ir mažiau nusausintos dirvos didelė plotai bulvių žuvo, o išlikusiose plotuose iki 20–25 proc. gumbų užsikrėtė fitoftora. Užsikrėtusių gumbų, be abejo, yra daugiau. Tokie gumbai išryškės, praėjus 2–3 savaitėms po nukasimo.

Dabar svarbiausias uždavinys — kaip geriau nufilmuoti bulvių derlių, ypač iš per drėgnų plotų, kaip paruošti ir išlaikyti sėklą sekantiems metams.

Organizuojant šį darbą, suplanuotose dirvose kasamųjų darbas žymiai pagerėja, kai prieš kasimą supurenami tarpuceliai. Elmininkų bandymų stoties duomenimis, kai prieš kasimą pašalinami bulvienojai ir supurenami tarpuceliai, dirvoje po kasimo lieka 3 kartus mažiau neiškastų ir 2,5 karto mažiau mechanškai pažeistų gumbų, negu ten, kur šios priemonės nebuvo taikytos. Gerai tarpucelius galima supurenti kaupikais „KPK-3A“. Mažiau akmenuose dirvose galima purenti kultivatoriais „KON-2,8P“, vietoje kaupikų pastatius kalto pavidalo purentuvus arba strėlinius noragėlius.

Ir vis tik geriausia bulvės kasti kombainais, nes šiuo atveju bulvės švariau išrenkamos, o tuo pačiu gaminamas ir didesnis jų derlius. Sunkesnėse dirvose reikia panaudoti elevatorines, o labai šlapiose — svaidomasias kasamasias.

Visų pirmausia, labai svarbu supilti bulvių sėklą. Bet jas šiemet reikėtų supilti su tam tikra atsarga, nes ir tariamai sveikuose gumbuose laikymo metu dar išryškės nemažai užsikrėtusių puviniais. Todėl nors bulvės bus ir smulkesnės,

bet vertėtų sukaupti sandėliavimui ne mažiau kaip po 5–5,5 tonos hektarui. Sėklai tikslinga palikti bulves iš mažiau užmirkusių dirvų. Sėklinės bulvės kasant iš labiau užmirkusių dirvų, būtina palaikyti gumbus bent dvi savaites, supiltas laikinoje patalpoje. Per tą laiką paryškės ligotieji gumbai, kuriuos, perrenkant bulves, reikės pašalinti. Perrinktas sveikas ir sausas sėklinės bulvės būtina supilti saugojimui.

Esant reikalui, tikslinga organizuoti tarpukinį pasikeitimą bulvių sėkla, kad sėklai būtų skirtos aukštų reprodukcijų rajonuotos veislinės bulvės.

Išlaikyti per žiemą bulves bus, žinoma, nelengva. Todėl teks imtis papildomų priemonių. Viena iš jų — bulvių beicavimas iš rudens. Elmininkų bandymų stoties duomenimis iš rudens beicuotos 50 proc. TMTD milteliais, sunaudojant jų 6 kg tonai bulvių. Pirmųjų veislių bulvės sausuoju puviniiu sirgo 1,5 karto mažiau. Vilijos veislės — net 2 kartus mažiau, negu nebeicuotos. Užsikrėtusių šlapiojo puviniiu buvo atitinkamai 1,4–1,3 karto mažiau. Turimo 80 proc. TMTD preparato reikėtų sunaudoti 4–5 kg bulvių tonai. Geriausia beicuoti sausu beicu, apdulkinant nestoru sluoksniu paskleistas bulves. Galima beicuoti ir apipurškiant bulves 3,5 proc. TMTD suspensija. Tačiau šį būdą naudoti tik ten, kur yra aktyvi ventilacija ir galima bulves greitai išdžiovinti. Nepamirškime, kad beicuotos bulvės tinka tik sėklai.

Bulvių laikymo sąlygos pagerės, o tuo pačiu sumažės laikymo nuostoliai, įrengus kaupuose aktyvią ventilaciją. Elmininkų bandymų stotyje išaiškinta, kad paprastuose kaupuose su natūraliąja ventilacija bulvių laikymo nuostoliai 20 procentų ir daugiau, tuo tarpu su aktyviąja ventilacija ventiliuojamuose kaupuose jie sumažėja 2–2,5 karto. Ventiliuojami kaupai įrengiami

panašiai, kaip ir paprastai. Nuo pagrindinio apatinio kanalo, kuris įleidžiamas į žemę, išvedami į šonus išoriniai trikampio formos kanalai, kurie kaupuose yra sukalti iš grotelių, o išorėje — sandarūs. Paprastai vienoje aikštelėje įrengiami 8 kaupai — po 4 kaupus iš abiejų pagrindinio kanalo pusių. Tiek kaupų galima išvėdinti vienu ašiniu SVM-5M ventiliatoriumi.

Po supylimo bulvės tokiuose kaupuose ventiliuojamos 2–3 valandas per parą. Po dviejų savaitių ventiliuojama po 6–8 val. per parą vėsesniu paros laiku, kol temperatūra kaupuose nukrinta ir nusistovi nuo 2 iki 4 laipsnių šilumos. Negalima ventiliuoti, kai oro temperatūra žemiau nulio, nes bulvės gali apšalti. Ventilavimas nutraukiamas, kai nusistovi pastovūs šalti orai.

Ten, kur bulvės bus laikomos kaupuose su natūralia ventilacija, juos būtina teisingai įrengti, padarant apatinius išilginius ventiliacijos kanalus, o kaupo viršuje palikti vėdinamąsias angas, kurios uždengiamos trikampio formos stogeliais. Atsivėlgiant į susidariusias sąlygas šiemet kaupų ilgis neturėtų būti didesnis kaip 10 metrų.

Todėl labai svarbu padaryti viską, kad bulvių derlių ne tik sudorotume, bet ir sėklinės bulvės tinkamai išlaikytume.

Antanas Puodžiukas
Žemės ūkio mokslų kandidatas

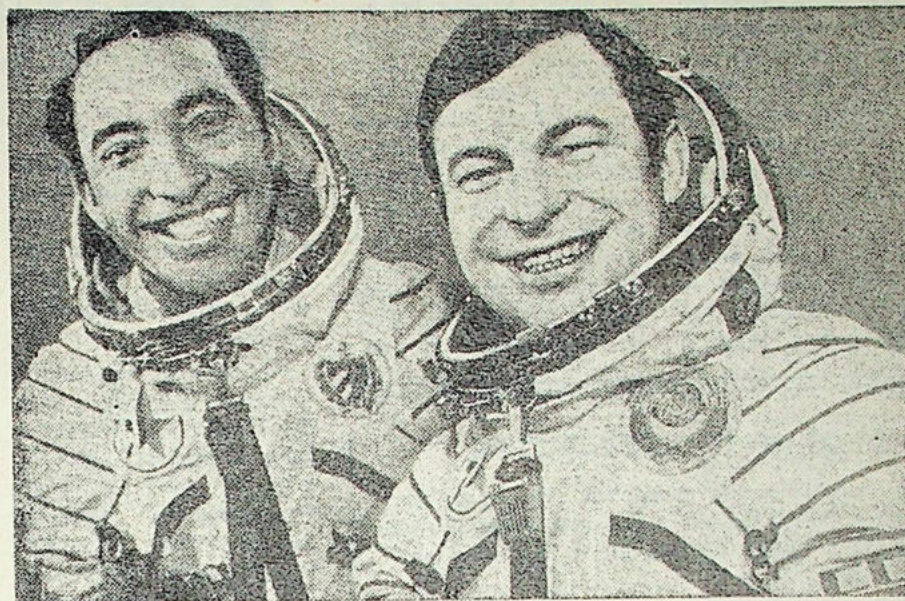
Tarptautinė įgula kosmose

1980 m. rugsėjo 18 dieną Tarybų Sąjungoje paleistas kosminis laivas „Sojuz-38“.

Kosminį laivą pilotuoja tarptautinė įgula: laivo vadas Tarybų Sąjungos Didvyris, TSRS lakūnas kosmonautas Jurijus Romanenka ir kosmonautas tyrėjas, Kubos Respublikos pilietis Arnaldas Tamajas Mendesas.

Pagal laivo „Sojuz-38“ skridimo programą numatoma susijungti su orbitiniu kompleksu „Saliut-6“ — „Sojuz-37“ ir vykdyti mokslinius tyrimus bei eksperimentus kartu su kosmonautais Popovu ir Riuminu.

Laivas „Sojuz-38“ paleistas sutinkamai su „Interkosmoso“ programa. Per laikotarpį nuo 1978 metų tarptautinių įgulų sudėtyje kartu su Tarybų Sąjungos kosmonautais vykdė tyrimus kosminėje erdvėje šešių socialistinių šalių atstovai. (TASS-ELTA)

Kosminio laivo „Sojuz-38“ tarptautinė įgula — laivo vadas TSRS lakūnas kosmonautas, pulkininkas J. Romanenka ir kosmonautas tyrėjas, Kubos Respublikos pilietis papulkininkis Arnaldas Tamajas Mendesas.

A. Puškarevo (TASS-o) nuotr.

Daug rankų didelę naštą pakelia

Ruduo rajono žemdirbių skubina ilgai neužtrukti su paskutiniaisiais žemės ūkio darbais. Derliaus dorėjimo baruose šiemet, kaip niekad didelę įtaką turi sklandus savalaikis talkininkų trūkas.

Kiekvieną dieną į mūsų kolūkių ir tarybinių ūkių laukus vidutiniškai išsiskubina virš gero tūkstančio rajono bendrojo lavinimo mokyklų auklėtinių, apie 200 talkininkų nukreipia rajono įstaigos ir organizacijos, o „Nėvėžio“, Skiemonių, M. Melnikaitės, „Aukštakalnių“ kolūkių žemdirbiams rudens darbytėje juntama parama taipogi teikia ir Vilniaus miesto Spalio rajono kai ku-

rių gamybinių kolektyvų pasiuntiniai, — pasakojo rajono žemės ūkio valdybos vyr. agronomas, rajono Spaudos centro „Derlius-80“ narys R. Bielskis.

Už pagalbą raunant ir tvarkant išgulusius linus, nuoširdų ačiū savo talkininkams taria Andrioniškio, Cerniachovskio, „Gimtosios žemės“, „Lenino keliu“, „Anykščių šilelio“ kolūkių „lietuviškojo šilko“ augintojai. Su nemažėjančiu ryžtu rajono įstaigų ir organizacijų, moksleivijos atstovai darbuojasi ir bulviakasio baruose.

K. Litvinas

Padėjo talkininkai

Antrosios vidurinės mokyklos dešimtokai, vadovaujami mokytojo Vytauto Palioko, „Anykščių šilelio“ kolūkyje nurovė 70 arų linų. Tą dieną talkininkavo ir Anykščių centrinės ligoninės medikai, Kultūros skyriaus darbuotojai, Ryšių mazgo ryšininkės.

Kolūkyje neblogai išaugę linai jau baigti rauti. Nemažai žemdirbiams padėjo talkininkai iš rajono įstaigų, mokyklų.

V. Stonys

ŽINIOS apie žemės ūkio darbus rajono ūkiuose

1980 m. rugsėjo 22 d. (procentais)

Ūkio pavadinimas	Nuimta grūdinių kultūrų proc.	Derlingumas cmt/ha	Pasėla žiemkenčių	Nukasta bulvių	Rudeninis arimas	Ūkio pavadinimas	Nuimta grūdinių kultūrų proc.	Derlingumas cmt/ha	Pasėla žiemkenčių	Nukasta bulvių	Rudeninis arimas
Andrioniškis	91	15,5	65	26	6	Skieponys	83	13,7	31	30	6
„Anykščių šilelis“	68	25,9	39	37	20	Surdegis	85	16,7	61	—	37
„Ateitis“	72	12,2	46	37	5	Svėdasai	96	18,6	91	29	47
„Atžalynas“	64	19,1	49	47	11	„Svyturys“	83	23,2	48	—	6
„Aukštakalnis“	80	14,6	66	—	4	„Už taiką“	88	15,0	58	32	17
„Aušra“	86	21,0	36	—	21	„Vienybė“	86	14,0	58	40	6
Cerniachovskio	86	17,2	55	25	9	Jakšišio t. ūkis	75	15,7	59	22	13
„Gimtoji žemė“	96	16,2	87	14	32	Naujasodžio t. ūkis	63	15,6	54	38	19
„Gintaras“	94	21,0	98	62	13	Raguvelės t. ūkis	92	20,4	72	—	16
K. Staro	83	16,6	41	45	11	Staškūniškio t. ūkis	92	18,9	76	—	15
Kurkliai	91	19,9	64	22	13	Sodininkystės t. ūkis	93	26,6	100	—	27
„Lenino keliu“	88	24,1	70	—	14	Elmininkų eksp. ūkis	88	24,0	70	27	8
Levaniškis	83	20,4	82	—	9	RAJONE:	83	18,3	62	31	17
M. Melnikaitės	77	10,0	76	37	16						
„Nėvėžis“	90	20,4	67	32	16						
„Pirmyn į komunizmą“	91	24,6	88	—	30						
„Puntukas“	82	18,0	82	26	28						

— Neturi plano.

Anykščių rajono valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

SUVAŽIAVIMO GARBEI

Lenktyniaudami TSKP XXVI suvažiavimo garbei, baigė vykdyti dešimtojo penkmečio produkcijos realizavimo uždavinius Vilniaus Spalio 40-mečio radijo matavimo prietaisų gamyklos, taip pat Biržų miško pramonės ūkio darbuotojai. Be atsiliekančių pradėjo dirbti Alytaus mašinų gamyklos kolektyvas. Zvejybinio tralerio šaldytuvu „Seda“ jūreiviai sėkmingai įvykdė penkerių metų ir šiemetinių žuvies sugavimo planą, iki suvažiavimo atidaro išpareigojimo įvykdyti dar vieną metinę uždavinį. (ELTA)

AGITACINIAM DARBUI — PARTINI DĖMESI

Partinėms organizacijoms laikas nuo laiko būtina nuodugnai paanalizuoti poslinkius, kurie įvyko žodinės politinės agitacijos baruose. Dabar, artėjant TSKP XXVI suvažiavimui, vykstant partiniams ataskaitiniams rinkiminiams susirinkimams, tai padaryti pats geriausias laikas.

Pastaraisiais metais agitacinis darbas kokybiškai pasikeitė, tapo tobulesnis. Geresnis agitacinių grandžių veiklos specializavimas, aktyvo parinkimas, teisingesnis masinio ir individualaus darbo formų derinimas, respublikinės politinės dienos įvedimas, pokalbių ir pranešimų turinio aktualizavimas suteikė agitaciniam darbui daugiau kryptingumo, sustiprino jo telkiančią jėgą, puola mąjį pobūdį, kovojant su neigiamais reiškiniais. Neperdėdant galima pasakyti,

kad pranešėjai, politinformatoriai, agitatoriai žengia priešakiniuose ideologinio fronto baruose, nemažai pasidarbavo, telkdami kolektyvus sėkmingai įvykdyti gamybinius planus ir socialistinius įsipareigojimus, organizuodami socialistinį lenktyniavimą, skleidami pažangų patyrimą, informuodami apie aktualius pasaulio, šalies, respublikos ir vietos gyvenimo įvykius.

Tačiau atliktą darbą reikia vertinti savikritiškai. Agitacijoje veikloje yra neišspręstų klausimų, spragų ir aplaidumo. Dažname darbo kolektyve agitacinis darbas dar neatitinka dabarties uždavinių lygio. Šių kolektyvų partinės organizacijos mažai domisi pranešėjų, politinformatorių ir agitatorių veiklos efektyvumu, lėtai stiprina politinio informavimo kolektyve ir gyvenamojoje vietoje sistemą. Visa tai verčia

gerai apmąstyti partinių organizacijų ataskaitiniuose rinkiminiuose susirinkimuose tolesnio darbo problemas.

Zodinės politinės agitacijos organizatorių dėmesio centre ir toliau turi likti pranešėjų, politinformatorių ir agitatorių parinkimo ir ugdymo klausimai. Agitacinių kolektyvų atnaujinimas dėl

objektyvių priežasčių vyksta kiekvienais metais. Dabar 67 procentai visų politinformatorių ir daugiau kaip pusė agitatorių yra komunistai. Tačiau kai kur komunistai sudaro mažiau kaip pusę visų agitatorių.

Patirtis rodo, kad politinformatorių ir agitatorių skaičių apsprendžia konkrečios sąlygos. Deja, to kartais nepaisoma. Atskirų agitkolektyvų sąrašuose figūruoja dešimtys žmonių, o faktiškai pastoviai dirba tik keli. Vadinas, čia arba blogai kontroliuojamas partinių pavidimų vykdymas, arba dirbtinai yra išpūsta agitkolektyvo bei politinformatorių grupės sudėtis. Ypač svarbu labai apgalvotai suburti agi-

tacinį aktyvą prekybos, buitinio aptarnavimo, melioracijos, statybos organizacijose, kurių kolektyvai dirba išsklaidytuose taškuose, objektuose.

Šių metų pradžioje įvedus vieningą politinę dieną, sėkmingiau koordinuojamas pranešėjų darbas. Daugumoje darbo kolektyvų jie sistemingai susitinka su žmonėmis. Tačiau kai kuriuose kolektyvuose politinė diena surengiama tik reikčiais, arba ir visai jos nebūna. Tai didelis, skubiai šalintinas agitacinio darbo trūkumas.

Su mažesnėmis žmonių grupėmis dirba politinformatoriai. Daugumoje kolektyvų organizuotas keturių krypčių politinis informavimas, pokalbiai vyksta kas savaitę, pastoviose auditorijose. Bet yra ir tokių, kuriuose pokalbių grafikai neiškabinami, informuojama daugiausia dviejų krypčių klausimais, susitikimai su žmonėmis neregularūs.

Ypatingas dėmesys turi būti skiriamas agitacinio darbo turinio analizei. Šiuo metu pranešėjų, politinformatorių ir agitatorių pranešimų ir pokalbių tematikoje svarbiausios yra temos, skirtos deramam partijos XXVI suvažiavimo sutikimui, pasirošimui Lietuvos Komunistų partijos XVIII suvažiavimui, sėkmingam dešimtojo

penkmečio planų ir socialistinių įsipareigojimų įvykdymui, komunistinės moralės klausimams. Reikėtų apžvelgti ir įvertinti, kaip šias ir kitas temas nušviečia politinformatoriai ir agitatoriai.

Kiekvienoje partinėje organizacijoje būtina reikliai įvertinti, kaip agitacinio darbo aktyvistai vykdė partinį įsipareigojimą dirbti politinformatoriais ir agitatoriais, ką jie padarė per ataskaitinį laikotarpį. Kyla vertus, prabartu įsigilinti, kokia politinformatoriams, agitatoriams teikiama parama. Patirtis rodo, kad sėkmė lydi tuos politinformatorius ir agitatorius, kurių darbu nuolat rūpinasi partinių organizacijų sekretoriai, įmonių, ūkių, organizacijų vadovai. Komunistai turi išgirsti politinformatorių grupių, agitkolektyvų vadovų reiklų ir savikritišką žodį apie agitacinį darbą. Tai reikėtų laikyti jų ataskaita už patikėtą svarbų ideologinio darbo barą.

Zodinės agitacijos aktyvistų laukia dideli darbai. Ugdyti ir tinkamai nukreipti agitacinį aktyvą — vienas iš partinių organizacijų dabarties uždavinių.

A. Pirockinas
Lietuvos KP Centro
Komiteto propagandos ir
agitacijos skyriaus
sektoriaus vedėjas

„Dešimtojo penkmečio metais apšildymą gavo butai, kuriuose gyvena apie 20 tūkstančių Tadžikistano kolūkiečių ir tarybinių ūkių darbininkų šeimų. Kalny rajuose, kur sunku atvežti kurą, žemdirbių ir gyvulių augintojų namus apšildo elektros krosnys: veikia netiesios elektros tiekimo linijos iš Nureko hidroelektrinės.

„Naujus sodus ir vynuogynus, užveistus daugiau kaip 2 tūkstančiai metrų virš jūros lygio, pasiekė Armėnijos upės vandenys (Armėnijos TSR). Pradėjo veikti Chačiko siurblinė, kuri per sekundę pripumpuos 500 litrų vandens. Bus sudrėkinta daugiau kaip tūkstantis hektarų sodų ir vynuogynų, kurie ateinančiais metais duos pirmąjį derlių.

„Stebuklingų žolelių klubas ikimokyklinio amžiaus vaikams įsteigtas Ogės tarybiname ūkyje. Vaikų darželių auklėtojai pievose, miško aikštelėse ir proskynose supažindina mažuosius su nuostabių augalų pasauliu, moko pažinti ir rinkti vaistinguosius augalus. Latvijos ūkiuose rengiami gamtos žinovų konkursai, mokiniams įveslos privalomos ekskursijos į nacionalinį parką, draustinis ir botanikos sodą, kur juos konsultuoja mokslininkai.

(TASS-ELTA)

Pigiau ir efektyviau

Dirvų kalkinimo eilės nustatymas atsižvelgiant į jų rūgštingumą, padėjo Čiuvasijos kolūkiams sutaupyti maždaug du šimtus tūkstančių tonų kalkių ir greičiau gauti derliaus priedą.

Susipažinti su šiuo patyrimu galima teminėje parodoje „Melioraciniai rūgščiųjų ir sūrožeminių dirvų derlingumo didinimo būdai“, kuri atidaryta TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodos Zemdirbystės paviljone. Veiksmingi dirvožemių neutralizavimo būdai sėkmingai taikomi ir Baltarusijos ūkiuose.

(TASS-ELTA)

Viršyti planai

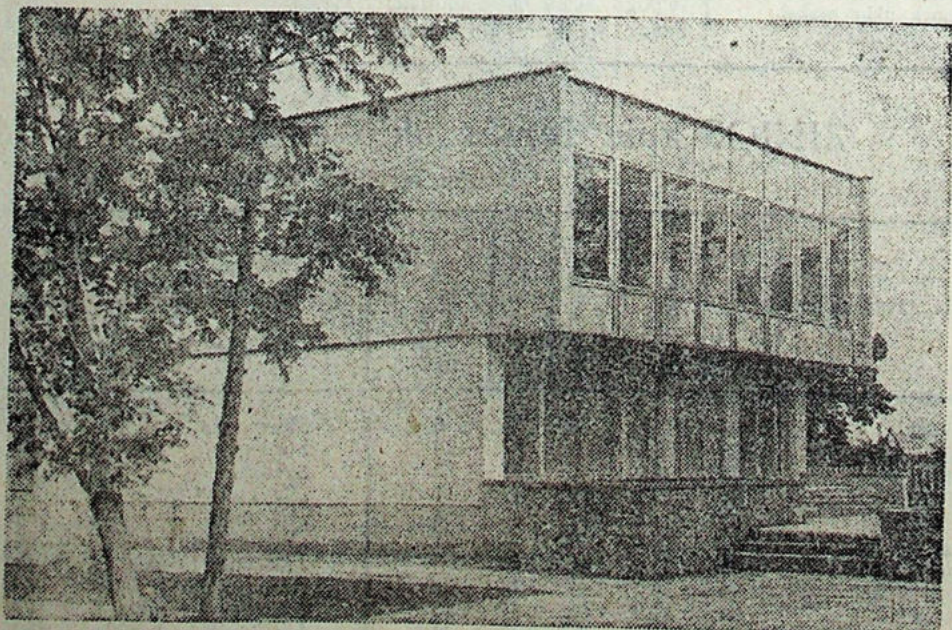
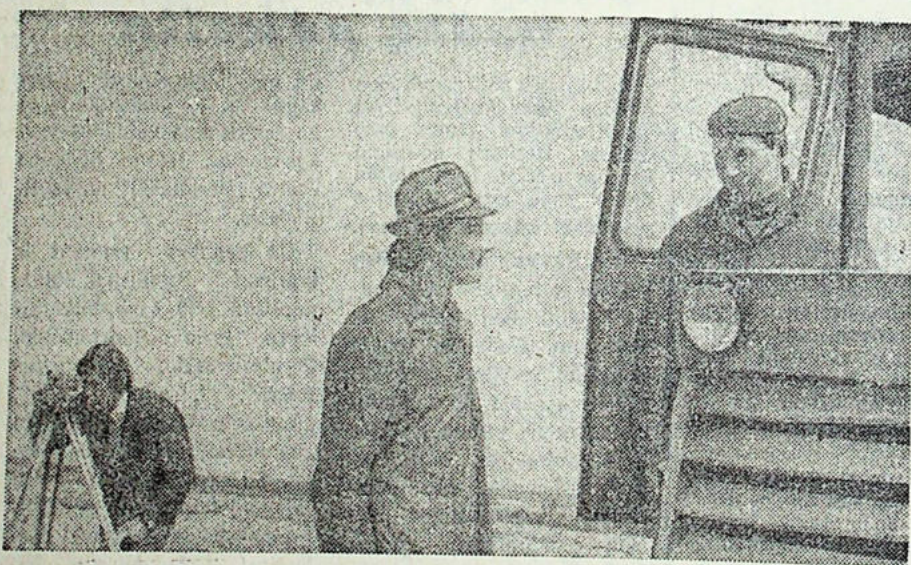
Nuo eilinio darbininko iki sudėtingos melioravimo technikos valdytojo išaugo Povilas Bajarūnas. Jau vienuoliktą kartą šis mechanizatorius vairuoja daugiausia ekskavatorių, kloja požemines arterijas. Geru žodžiu apie jį atsiliepią Rokiškio melioracijos montavimo valdybos vadovai ir ypač tie, kuriems tenka artimai bendrauti su Povilu, drauge sausinti žemes. Už jo kruopštų darbą dėkingi ir laukų šeimininkai. Ten, kur drenas pakloja ekskavatoriaus mašinisto vadovaujamas kolektyvas, defektų labai retai pasitaiko.

Apie stropų šio vaikiną darbą geriausiai pasako rezultatai. Per pirmąjį pusmetį Liudo Girso ir Ziobiškio kolūkių laukuose paklotų drenų ilgis yra 24 kilometrai — dviem kilometrais daugiau, negu buvo planuota. Už nepriekaištingą darbą Povilui Bajarūnui suteiktas dešimtojo penkmečio darbo spartuolio vardas.

NUOTRAUKE: daugiau šio ekskavatoriaus mašinistas Povilas Bajarūnas (dešinėje) kalbasi su darbu vykdytoju Jonu Saladžiumi. A. Zibolio tekstas ir nuotr.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1980, IX, 23

Rokiškyje, Respublikos gatvėje, šalta rajono ryšių mazgo iškilo dailus dviaukštis pastatas. Tai naujoji vaistinė. Erdvios patalpos, patrauklios, akiai mielos sienų spalvos — visa tai sudaro jaukumą, maloniai nuteikia lankytojus.

A. Zibolio nuotr.

Laisvalaikis skirtas kūrybai

Rokiškio rajono Salų tarybinio ūkio karvių melžėjos pensininkės Liudos Davainienės sodyba, prie jos tvarkinga aplinka patraukia kiekvieno žvilgsnį. Praeivis ir pravažiuojantis mato, kad čia gyvena grožį mylinči moteris, tačiau nedaugelis žino, kad šios sodybos šeimininkė yra ir gabi audėja.

Įeinant į trobą, jau koridoriuje ant sienų atkreipia dėmesį dideli nėriniai. O kiek išaušta gražiausių lovatiesių, užuolaidų! Kone visą laisvalaikį Liuda Davainienė skiria pamėgtai kūrybai. Svarbiausia, kad jos darbai vienas į kitą nepanašūs, saviti. Liuda nekopijuoja kitų kūrybos, o pagal pačios sugalvotus rašius audžia audinius — vienus už kitą spalvingesnius, vienas už kitą gražesnius.

— Svarbu, kad tik būtų laiko ir sveikatos, o sumanymų galvoje užteks, — sako atsisveikinant Liuda Davainienė. Ją ir nufotografavau prie vieno iš nėrinų.

A. Zibolio nuotr.

Savikritika – veiklos pagerinimo svertas

Kad lankytojų pamėgti leidiniai

Kai Anykščių buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato pirminės komjaunimo organizacijos komjaunuoliai savo ataskaitiniame rinkiminame susirinkime aptarinėjo atliktą darbą per ataskaitinį laikotarpį, kai džiaugėsi jaunų darbuotojų žmonių pasiekimais arba nerimavo dėl pasireiškusių nereguliavimų. Ju mintys vis sukosi apie svarbius uždavinius, kuriuos jiems teks atlikti šį artėjantį TSKP XXVI suvažiavimą. Šio reikšmingo politinio įvykio proga kiekvienas komjaunuolis dar aktyviau įsijungė į socialistinį lenktyniavimą, prisidėdamas asmeninius įsipareigojimus, kurių pagrindą sudaro ne vien tik našus spartuoliškas darbas, bet ir siekis dirbti dar kokybiškiau, stiprinti darbo drausmę. Kombinato komjaunuoliai yra įsipareigoję suvažiavimo garbės metinį paslaugų realizacijos planą įvykdyti iki šių metų gruodžio 24 dienos. Socialistiniame lenktyniavime, skirtame TSKP XXVI suvažiavimo garbės, gerų darbo rezultatų pasiekė elektrikas D. Strumyla, siuvėjos O. Papšytė ir A. Sermukšnytė, avalynininkas V. Vanagas, fotografas A. Motiejūnas. Gražų pavyzdį kitiems komjaunimo organizacijos nariams rodo ir pati pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė, viršutinių moteriškų drabužių siuvėja Regina Vildžiūnaitė. Ji šių metų pirmojo pusmečio asmenines gamybinės užduoties įvykdė 141 proc. Regina Vildžiūnaitė LKP ir LKJS Anykščių rajono komitetų, LDT vykdomojo komiteto nutarimu, susumavus 1980 metų pirmojo pusmečio rezultatus, pripažinta geriausia jaunąja buitinio aptarnavimo sferos darbuotoja rajone.

Pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė, darydama ataskaitinį pranešimą, ypač didelį dėmesį skyrė komjaunuolių gamybinei

veiklai aptarti. Ir suprantama — organizacijoje 68 nariai, iš kurių daugumą sudaro gamybininkai. Pats didžiausias kombinato cechų — Anykščių siuvykla, kurios darbuotojų kolektyvas už šių metų pirmojo pusmečio pasiekimus gerus rezultatus rajone pripažintas geriausiu buitinio gyventojų aptarnavimo padalinio. O juk šiame darbiniame kolektyve

nis visuomeninio darbo baras — ji išrinkta partinės grupės organizatore. Ataskaitiniame komjaunimo organizacijos susirinkime buvo aptartas jaunųjų mezgėjų, fotografų ir kitų komjaunimo-jauimo brigadų triušas. Ir šiuose kolektyvuose nestokojo darbo pirmūnų, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų. Stai fotografai A. Motiejūnas, A. Na-

tinės veiklos gerinimo kryptimi. Nemaža kritinių pastabų buvo išsakyta apie tai, jog būtina gerinti politinio švietimo veiklą, užtikrinti užsėmimų geresnį lankomumą, nes pasyvumą šioje srityje rodė ir mezgiklos, ir kirpyklos komjaunuoliai.

Susirinkimo metu pasisakę komjaunimo organizacijos nariai — elektrikas A. Kelpša, technologė D. Kuodienė, siuvyklos meistrė D. Kraujelytė, avalynininkas V. Vanagas, fotografas A. Navickienė ir kiti dalijosi mintimis, kaip sekėsi jiems bei jų kolektyvo nariams vykdyti asmeninius įsipareigojimus, o taip pat pateikė racionalių pasiūlymų darbo kokybę gerinti, drausmę stiprinti, pastaruoju metu susitūngusiai „Komjaunimo prožektoriaus“ veiklai atgaivinti. Konkretūs pasiūlymai, pastabos, pareikštos ataskaitinio rinkiminio susirinkimo metu, turėtų atlikti paskatinti komjaunuolius savo asmeninių pavyzdžių darbe, savo darbštumu skatinti jaunimą aktyvesnei gamybinei veiklai. Čia ryškėjo ir susirūpinimo gaida, jog itin reikalinga komjaunuoliška iniciatyva ir energija, nukreipta jaunimo kultūringo laisvalaikio organizavimo, sport-

R. Armonaitienė

Ataskaitos ir rinkimai komjaunimo organizacijose

trūšia ir gausus būrys komjaunuolių — virš dvidešimties, iš kurių daugelis rodo darbštumo, pareigingumo pavyzdį. Komjaunimo grupė eilę metų vadovavo LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatė Danutė Sėjūnienė. Tai — sumani ir darbšti darbuotoja, puikiai sugebanči derinti savo tiesioginį darbą su visuomeninėmis pareigomis. Jos vadovaujama komjaunimo grupė šiais metais už pasiekimus gerus darbo rodiklius socialistiniame lenktyniavime, skirtame V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms, buvo apdovanota lenininiu garbės raštu. Pastaruoju metu Danutė Sėjūnienė patikėta dar atsakinges-

vickienė pirmojo pusmečio gamybinės užduoties įvykdė 195 ir 180 proc. O mezgėjos komjaunuolės Birutės Dūdienės gaminiai kaip ir visuomet, pasižymėjo gera kokybe. Ji, neatsitraukdama nuo gamybos, šįmet sėkmingai baigė ir vidurinę mokyklą. Tačiau ataskaitinio rinkiminio susirinkimo metu pokalbis kryo ne tik apie tai, kad komjaunuoliai privalo asmeniniu pavyzdžiu darbe, savo darbštumu skatinti jaunimą aktyvesnei gamybinei veiklai. Čia ryškėjo ir susirūpinimo gaida, jog itin reikalinga komjaunuoliška iniciatyva ir energija, nukreipta jaunimo kultūringo laisvalaikio organizavimo, sport-

(Tęsinys. Pradžią žiūr. Nr. 111 (4151))

Dienos slinko sunkios ir slogios. Ir ne tiek darbų našta, kiek kasdienių netesybių gausybė slėgė jauno, tvirto berno pečius. Vladas žūbtū pasiryžo ištrūkti iš kasdienio buožių jungo. Susitaupė kruvinu prakaitu uždirbtų litų, baigė vairuotojų kursų. Ir kai gavo darbo Zarasų gaisrinėje su 60 litų atlyginimo per mėnesį, tai pasijuto vos ne savo siekių viršūnėje. O kaipgi? Buožės bernui mokėdavo per metus geriausiu atveju 400—450 litų. O čia išeina virš 700. Ir svarbiausia, kad jau niekas neskaičiavo suvalgytų kąsnių, nereikės nuo aušros lig sutemų mirkti prakaitu. Kad beveik ketverto mėnesių algos reikia dviračiui nusipirkti.

M — ką čia padaryti? Visi išskyrus nedaugelį, taip vargsta.

Taip prasidėjo naujos, vilsios matomos Vlado Sostakovo gyvenimo dienos už gaisrininkų automobilio vairo.

O nematomos, prasidėjusios trisdešimt šešiaisiais,ėjo po senovės. Jis vis tebeprisiklausė prijauciančiųjų Komunistų partijos grupelį, iš Petrovo gaudavo atsiskaukimų, išključdavo juos tai Imbrade, tai Kavoliškiuose, dalyvavo slapuose susirinkimuose, didžiai klausdavosi komunistų kalbų, ir, kaip to reikalavo konspiracija, rūpestingai slėpdavo šitą savo nematomą pašaliniam gyvenimą nuo visų, taip pat ir nuo namiškių.

Kai griuvo smetoninė valdžia, draugų Skukausko ir kitų rekomenduotas Vladas Sostakas pradėjo dirbti Vlado reikalų Liaudies komisariato organuose Zarasuose. Ir tik tada sužinojo, kad panašų pašaliniam nematomą gyvenimą turėjo ir jo tėvas.

Nuolatinėje nematomoje, bet įtemptoje kovoje su buožėmis, fašisteliais prabėgo pirmieji Tarybų valdžios metai.

Ir štai šitas karas, prasidėjęs pačiu blogiausiu Vlado Sostakui laiku, kai nei draugų aplink, nei ginklo rankose. Kur dabar draugai? Ir tie, su kuriais dalyvavo slapuose susirinkimuose, kuria Tarybų valdžia, ir tie, su kuriais dirbtas sunkus čekisto darbas? Kur Viskintas, Kasalapovas, Makauskas, Guskovas, Karaliovas, Ubeika, Zvironis ir kiti čekistai? Bet kur jie bebūtų — laimingesni už Vladą Sostaką. Jie bent turi ginklus, gali kautis už gyvenimą. Ir jei

kurs netgi žuvo, tai žuvo į mirtį atsakydamas mirtimi.

O ką gali jis? Netgi būdos iš šakų negali virš galvos pasistatyti ir turi po sučiurusių brezentelių kėsti lietuvių audras, nes kad ir menka būdėlė, vis tik iš toliau matoma ir tuoj pat patrauktų nelauktus, neabejotiną mirtį nešančius svečius, kurie kartais patys

Sostaką su Seštoku.

Tomis ilgomis, neramiomis dienomis ir bemiegėmis naktimis Vladą Sostaką stebino, liūdino ir pykino tai, kad apat buožė, buvusių smetoninių valdininkėlių, priešais sulaužiusių karininkėlių, jaunaliučių, kriminalinių elementų ir kitų pasturalų, baltus raiščius užsirišo ir ginklus iš fašistų gavę kruvinoje

puotoje dalyvavo nemažai ir tokių, kuriems tikrai nebuvę pakeliui nei su vokiečiais, nei su vietos fašistais: vidutinių valstiečių

K. Kairiūkštis

praeina ar pravažiuoja tarp ežerės kelių, o dar dažniau praeina ir pravažiuoja jų draugužiai, giminės ar šiaip paleistalėžuviai, kurių nemažiau reikia saugotis. Kasdien slapčia atnešanti valgio teta Julija papasakoja, kas darosi aplinkui, ką baltaraiščiai ir vokiečiai sušaudė ar nukankino karo pradžioje, ko iki šiol tebeieško ir vis neranda, nes, matyt tie spėjo atsitraukti į šalies gilumą. Jo, Vlado Sostako, baltaraiščiai ieško nuo pirmos karo dienos. Ir visai šeimai uždraudė gyventi Zarasuose. Išgijo kur ką. Tai vis už jį. Kartą jo beieškodami buvo atsitrėkę čia, į Maršaniškes, išsiniukštinėjo visas trobeles, šakėsi mašė čia besilankančių Sostaką ir reikalavo parodyti, kur jis yra.

Taip, taip. Buvo pas mus Seštokas, — nudaugęs nesupratus, ko iš jo reikalauja baltaraiščiai, atsiskaukė kitame trobelės gale gyvenęs giminaitis Juozas Mikus.

Tas Seštokas baltaraiščiams visai nerūpėjo ir jie tuo tarpu išsidangino turbut, manydami, kad tas, kas jiems pranešė, supainiojo

reikalingus leidinius. Džiugu, kad jau kai kurie visuomeniniai spaudos platinimojai pradėjo prenumeruoti spaudą ir užsakymus pristatė į „Sąjunginės spaudos“ skyrių. Pradėjo prenumeratą visuomeninio maitinimo įmonių ūkiskaitinis susivienijimas, Sanitarinė epidemiologinė stotis, Rajoninė ligoninė, Komunalinių įmonių kombinatas, Anykščių kooperatyvas, o Dabužių aštuonmetė mokykla pirmoji rajone baigė spaudos platinimą.

Tų, kurie spaudos leidinius prenumeruos vėliau, negalėsime pilnai palenkinti, nes kai kurių leidinių gausim tik ribotą kiekį. Pagal TSRS ryšių ministro įsakymą galimas kolektyvinis spaudos užsakymas, tai yra, jį gavę, visi skaito. Jei norime 1981 m. gauti spaudą, nepavėluokime jos užsisakyti. Centrinį ir respublikinį leidinių užsakymą priimami iki spalio 30 d., o norint užsakyti spaudą už respublikos ribų gyvenantiems žmonėms, prenumeratą priimama iki spalio 15 d. Demokratinį šalių leidinių taip pat užsakomi iki spalio 15 d.

Spaudos užsakymus priima „Sąjunginės spaudos“ skyrius, ryšių skyriaus visuomeniniai spaudos platinimojai. E. Juozapavičienė „Sąjunginės spaudos“ skyriaus viršininkė

E. Juozapavičienė „Sąjunginės spaudos“ skyriaus viršininkė

Visų baisslausias vis tik buvo bejėgiškumas. Na, ką jis galėjo padaryti? Daugiau daugiausia — išieiti į fašistinės kariuomenės užtvindytą plentą, vožti kokiam vokiečių palaikui ar fašistiniams veltos šlamšteliai ramentu per makušę, ir jau sekanti akimirka mirti beprasmiška, niekam naudos neatnešusia, hereikalinga mirtimi. Tai būtų tik savizudybė...

Ir jis vis ėjo.

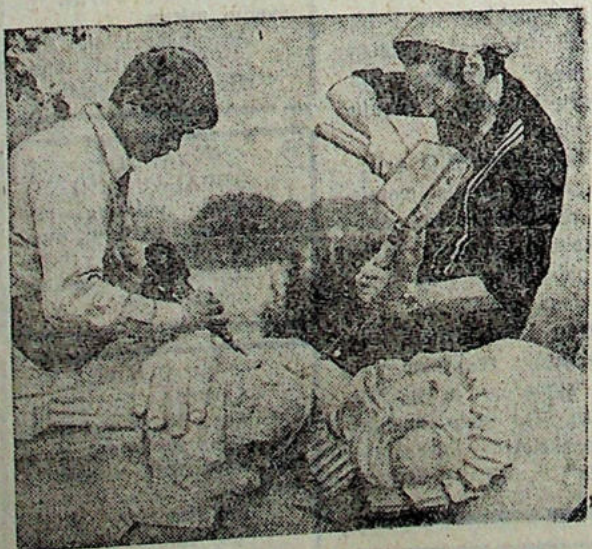
Gal į trečią dieną pasiekė Jonavą. Ir kaip tik tuo metu, kai už tilto per Nerį sustojo lengvasis automobilis ir jame sėdintį matyt, aukštą vokiečių kariškį apspio būrys karininkų. Eiti jų link — baisu. Suksti atgal — sukelsi įtarimą. Neliko nieko kito, kaip eiti į priekį. Ir jis nukaukšėjo ramentais tiesiai prie gale tilto stovinčių vokiečių, visu kūnu jausdamas po balliniais užkūšlį VRLK darbuotojo pažymėjimą. Jei kam būtų kilusi mintis iškristi šį besiramstantį jau apduliusiais ramentais praeivį, Vlado kelias būtų pasibaigęs čia pat, dulkinioje pašlaitėje prie tilto.

Bet vokiečiams, matyt, nerūpėjo kažkoks apžėlęs elgeta su ramentais, o vietiniai fašistai, šen ir ten užė gatvę, taip pat nelėtė jo. Nelietė turbūt ir dėl to, kad jis atklėbikščiavo nuo paties vokiečių sambūrio ir jei jau jį praleido šeiminiškai vokiečiai, tai jų tarnai — nacionalistai galbūt manė neturį teisės rodyti per didelį uolumą.

Per dangian

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1980, IX, 23

Daugiau kaip pusė šimto medinių skulptūrų dabar puošia taką, kuris veda į Raganų kalną prie Juodkrantės. Liaudies meistras, pernai pradėjęs išpūdingą pasakų galeriją, šią vasarą gerokai ją praturtino. Unikali ekspozicija gražiai įsikomponuoja į nepakartojamą Kuršių nerijos veltovaidį. NUOTRAUKOJE: kaunietis mokytojas A. Kulieša su savo mokiniu aštuntoku A. Cvirka kuria Neringos žvejo skulptūrinį portretą. V. Gulevičiaus (ELTA) nuotr.

Po žaliają Zemaitiją

Kiekvieną kartą, vykdamas įvairiais maršrutais į Zemaitiją, LSD Anykščių gėlininkystės skyriaus gėlininkai laukia kaip šventės susitikimo su nuostabia šio krašto gamta ir darbščiais, talentingais Zemaitijos grožio kūrėjais.

Ir štai vasarai baigiantis, Zemaitijos link išriedėjo autobusas su aktyviausiais Troškūnų, Svėdasų ir Anykščių gėlininkais.

Pakeliui maršrutas per Bėtą mus atvedė į Kėdaičius, kurie nuo seno išgarsėjo pulkiu parku, šiaurinėje miesto dalyje esančiu Babėnų pušynu ir kasmet gražėjančiomis sodybomis. Daugiau kaip 15 metų su Kėdaičių miesto gėlininkais mus riša nuosirdi draugystė. Sunku būtų ir suskačiuoti, kiek per tą laiką įvairių retų gėlių ir dekoratyvinių medelių sodinuku atkeliavo iš seniausios Kėdaičių miesto gėlininkės Ados Butkienės sodybos į anykštėnų darželius. O kiek gerų patarimų gėlininkystėje gavome iš jos su-

kaupto ilgamečio patyrimo. Ir šios viešnagės metu pirmiausia aplankėme jos sodybą. Po to apsilankėme Eleonos Adomaitienės sodyboje (Eglų 6), Onos Valiaugienės (Strazdelio 2), Janinos ir Stasio Skirevičių bei Eleonos ir Antano Eibokų sodybose (Juodkiškio 15 ir 13). Visur mus pasitiko nuosirdūs šeimininkai ir jų išaugintos nuostabios gėlės, įvairiausi dekoratyviniai medeliai, ypač daug vertingų spygliuočių, kurie sumaniai išdėstyti pavieniui arba grupėmis erdvios, gerai prižiūrimos žalios vejos fone.

Aplankyta Onos Valiaugienės sodybą, mūsų supratimu, jau yra pajėgi respublikiniuose gražiausių tvarkomų sodybų konkursuose galytės dėl prizinės vietos su gražiausiomis Zemaitijos sodybomis.

Atsisveikinę su nuosirdžiais kėdaičiais, Nevėžio upės vaizdingomis pakrantėmis pasiekėme Labūnavą. Čia, kur į Nevėžio upę įteka kairysis jos intakas — Barupė, stovi gražiai išplanuota Darbo raudonosios vėliavos ordino „Rytų aušros“ kolūkio centrinė gyvenvietė, kuri 1978 m. sąjunginėje apžiūroje apdovanota TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodos garbės diplomu. Apsilankėme Labūnavos grožio pradininkės Jadvygos Martusevičienės sodyboje, pirmajame surenkamųjų namų kvartale ir pravažiavome visas pagrindines gyvenvietės gatves. Visur pajutome šventišką, pakilią nuotaiką. Ramumu nuteikia plačios žaliosios vejos, kur rečiau ar tankiau išdėstyti pavieniai spygliuočiai ir lapuočiai medeliai bei daugiametės gėlės. Įsitikinome, kad gerai prižiūrima veja yra graži ir be gėlių bei dekoratyvinių medelių. Ypač, kai stovi tokie dailūs ir spalvingi Alytaus eksperimentinio namų statybos kombinato gyvenamieji namai.

Dar prieš pasiekiant Tytuvėnus sustojome įspūdingoje liaudies meistro Petro Stundžios sodyboje ir apžiūrėjome jo darbų ir kūrybos muziejų po atviru dangumi. Daugiau kaip 10 metų nagingas liaudies meistras, gime Aukštaitijos nacionalinio parko ribose — Daunočių kaime, puošia sodybą skulptūromis, medžio drožiniais, pastatydamas specialiai vaikams vėjinį malūną su pasakų herojais ant sle-

nų. Sis muziejus dabar mialai lankomas ir suaugusiųjų, ir vaikų.

Tytuvėnuose grožėjomės Miškų ūkio kontoros aplinka, jaukiomis miestelio sodybomis. Tačiau didžiausia Zemaitijos puošmena yra Tytuvėnų šilas — landsaftinis draustinis, užimantis 894 ha plotą.

Pro šį senovės Lietuvos miškų paminklą važiuojame į Kelmę. Kelmėje prie Kražantės tilto matėme liaudies meistro Juozo Liaudansko išraiškingą skulptūrą tarybinams karius vadotojams, išsaugojusiems šį tiltą. Kelmėje yra ir daugiau šio vietos liaudies meistro kūrinių: naujuosius kultūros namus puošia skulptūrinė kompozicija „Muzikantai“, o prie universalinės parduotuvės stovi „Skalbėja“.

O kai ryžomės pasiekti Satrijos viršukalnę, bene pirmas į ją įkopė karo veteranas Aleksas Petniūnas ir, žvelgdamas nuo Satrijos kalno viršaus į nesuskaitomas kryžkeles, prisiminė kad lygiai prieš 36 metus tais keliais ir vietovėmis jam teko praeiti sunkų kovos kelią Trečio Baltarusijos fronto 52-os divizijos 80-ojo pėstininkų pulko karių gretose, vežant vokiškuosius okupantus iš Zemaitijos. Prie Karaliaučiaus jis 1945 m. buvo sunkiai sužeistas.

Jaudinosi buvęs karys višsa tai prisimindamas ir dabar matydamas iš karo griuvėsių atstatytas, gražiausiais žiedais ir puošniausiais liaudies meistrų dirbiniais išdabintas Zemaičių krašto gyvenvietes.

Šio krašto nuostabus grožis, patirtas žvelgiant nuo Satrijos viršaus, mus visus lydėjo iki Telšių. Norėdami praturtinti žinias apie garbingą Zemaitijos praeitį, aplankėme kraštotyros muziejų. Sis muziejus tikra praeities šventovė, kurioje sukaupta daugiau kaip 21000 eksponatų.

Telšių šviesią šiandieną pamatėme aplankę 14 gražiausiai tvarkomų miesto sodybų. Nuostabiausia iš jų — Alvinos Perminienės sodyba (Kepyklos 19), kuriai jau senokai suteiktas LSD pavyzdinės sodybos vardas. Joje, lyg botanikos sode, sukaupta daug įvairiausių veislių spygliuočių ir lapuočių dekoratyvinių medelių, daug daugiametžių žolių ir rožių, nuostabiausia vijoklinių augalų kolekcija. Tačiau visi

augalai mokamai sugrupuoti ir saikingai išdėstyti 12 arų plote, sudaro vieningą, užbaigtą kompoziciją.

Daug jaukių savitų sodybų radome Taikos, Rocius, Šviesos, M. Melnikaitės, Muziejaus ir kitose Telšių miesto gatvėse.

Prie daugelio gyvenamųjų namų sienų yra prikaltos lentelės, skelbiančios, kad šios sodybos įvairiais metais miesto vykdymo komiteto pripažintos pavyzdinėmis. Visa tai rodo, koks didelis grožio pajautimas šio miesto gyventojų širdyse ir kaip mokamai miesto vadovai jį skatina.

Ankštų saulėtą rytą išvažiavome į Sedą. Sis jaukus žemaičių miestelis mums brangus tuo, kad su juo yra susijęs mūsų poeto A. Baranauko gyvenimas. 1855 metais čia jis raštininkavo. Tačiau mus traukė ir kitas žaliasis magnetas — Sofijos ir Viktoro Bublinskų sodyba (Matrosovo 3), kuri pirmoji respublikoje pasipuošė LSD nario pavyzdinės sodybos lentele. Šioje sodyboje galima pamatyti net tokių retų dekoratyvinių augalų, kurių neturi botanikos sodai. Jos gėlynai jau senokai virto savotiška nuolat veikiančia želdinių paroda, kurios pasižūrėti vyksta gausios ekskursijos ir pavieniai gėlininkai iš įvairiausių mūsų plačiosios šalies kampelių.

Iš Sedos mūsų maršrutas atvedė į Varduva. Netoli Varduvos, Balvyčių kaime, radome kolūkiečių Kazimieros ir Vaclovo Monkauskų sodybą, kuriai 1977 m. pripažintas LSD narlio pavyzdinės sodybos vardas. Prie šios sodybos stovi paminklinis akmuo su atitinkamu įrašu. Svečius visada maloniai nustebina didelis tvenkinys su fontanu, apsodintas svyrčiančiais medžiais.

Sodybon veda eglutėmis apsodintas keliukas. Už tų eglių vienoje pusėje daržas, o kitoje — daržinė ir dekoratyviniai medžiai. Priešais — didelio ūkinio kiemo žalioji veja. Visur ideali tvarka ir švara. Niekur nerasi nei šiaudelio — dailiai kas savaitę nušienaujama veja. Gėlynai yra tik prie namo verandos, o kitur dekoratyviniai spygliuočiai ir lapuočiai medeliai. Kur bepažvelgsi, visur susitiksi šeimininko labai mėgstamas svyrkuoklines medžių formas. Kol kas mūsųose neįprasta svyrkuoklinė eglė, ažuolas, guoba, beržas. Šeimininkas nuolat papildo ir taip gausią savo želdinių kolekciją naujais medžiais ir krūmais. Iš šios idiliškos kaimo sodybos daug įvairiausių spygliuočių ir lapuočių sodinukų išsivežė mūsų ekskursijos dalyviai, palikdami sodybos šeimininkams pačius nuosirdžiausius aukštaitiškus linkėjimus.

Lankantis Salantuose, sustojome prie tanko-paminklo Tarybų Sąjungos Didvyriui leitenantui G. Tyrinui, kuris žuvo vaduodamas Salantus 1944 m. spalio 18 d. Čia pat, Palangos Juzės g. Nr. 10, radome liaudies meistro P. Kalendos sodybą. Po medžiais pamatėme garsiojo keliauninko, šmaikštaus sluvėjo skulptūrinę figūrą su žirkėmis po pažastimi, tapusią populiariausiu žemaičių suvenyru, mūsų buities tarnybos simboliu.

Kretingoje pirmiausia aplankėme jau mums gerai pažįstamus liaudies meistrus Gližerį ir Anicetą Puškorius, gyvenančius Nidos g. Nr. 11, vaizdingos Akmenės upės pakrantėje. Birutė — verpėja ir audėja, o Anicetas — medžio drožėjas. Kai kas jį vadina vėlinių ir raganų meistru, susilaukusių net tarptautinio pripažinimo. Tėvo pėdomis

seka ir sūnus Raimondas. Jų medžio skulptūros puošia Kretingos kultūros namų aplinką, daug jų kūrinių galima pamatyti kraštotyros muziejuje.

Idomus architektūrinis požiūriu Puškorijų gyvenamasis namas ir nepaprastai subtiliai sutvarkyta sodybos aplinka rodo, kad jų šeimininkai ne vien tik nagingi liaudies meistrai, bet ir dideli gamtos ir grožio mylėtojai. Sunku rasti kitur tokią idealią liaudies meno ir gyvosios gamtos grožio harmoniją. Gerai prižiūrimos žaliosios vejos fone didelis baseinas su žydinčiomis raudonomis vandens lelijomis. Retų gėlių gėlynai ir daug vertingų dekoratyvinių medelių ir krūmų.

Nemažiau gražios ir kitos dvi mūsų aplankytos Kretingos miesto sodybos: Gližerių (Vytauto 53) ir Rimkevičių (Cvirkos 33). Jose, kaip ir Puškorijų sodyboje, žalia veja, idomiai įrengti vandens baseinai su vandens lelijomis, gėlynuose daug rausvai žydinčių ortenzijų ir kitų retų gėlių. Gyvenamuosius namus puošia įvairūs liaudies ornamentai ir kuklios lentelės su įrašu „Pavyzdinė sodyba“. Tokių pavyzdinių sodybų Kretingoje yra gana daug.

Važiuojant namo, mums dar ilgai mojavė žaliom skarelėm kuplūs Zemaitijos pakelių medžiai.

Norėtusi, kad ir anykštėnų sodybų šeimininkai daug ko pasimokyty iš žemaičių.

J. Juodelis
LSD Anykščių gėlininkystės skyriaus valdybos pirmininkas, Alb. Cerniauskas

Redaktorius
ST. VINCIONAS

ONAI BANIENEI
Mirus brangiai sesutei, reiškiamė nuosirdžią užuojautą.
Elminkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio šilės skyriaus fermos darbuotojai

Mirus MATAUSUI
LUSCIAUSKUI, nuosirdžią užjaučiame žmoną, sūnus BALĮ ir BRONIŲ.
A. ir O. Karpavičiai, G. ir R. Vilimai

Nuosirdžiai užjaučiame BALĮ LUSCIAUSKĄ, jo tėveliui mirus.
Andriuskevičiai, Savickai, Stakiai, Andrijauskai, Mikšiai

VYTAUTUI
GERALAVICIUI
Liūdesio valandą, mirus mylimai motinai, nuosirdžią užjaučiame reikią „Gintaro“ kolūkio statybininkai.

BRONIUI
LUSCIAUSKUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuosirdžią užjaučiame reikią
Bartusevičiai, Kvikičiai, Katina, Aleslonka, Siaučiūnai.

Tragiškai mirus STASIUI JUNOKUI, reiškiamė nuosirdžią užjaučiame žmonai LIUDAI ir sūnui ALVYDUI.
O. ir B. Puzeliai, M. ir V. Meškauskai, P. ir K. Kasteckos, P. Puzelienė, V. Matulaušienė

Kino žiūronai

„VISI IR NĖ VIENAS“

Šį filmą sukūrė žymūs lenkų scenaristai Jonušas Pšimanovskis ir Konradas Nalenckis. Pagal jų scenarijų pastatytas televizijos filmas „Keturi tankistai ir šuo“. Filme „Visi ir nė vienas“ pasakojama apie konfliktą tarp žmonių, atsidūrusių skirtingose stovyklose. Lenkijoje pirmaisiais pokario metais buvo neramu: vienos stovyklos kareiviai ir karininkai, nenorintys būti Lenkijos armijoje ir ginti liaudies interesus, slepiasi miškuose, žudo aktyvistus, padeginėja pastatus. Su viena tokia banda ir teko susidurti Lenkijos armijos demobilizuotiems kareiviams.

VIESBUTIS „PAS ZUVUSĮ ALPINISTĄ“

Sudėtingas herojų dvasinis pasaulis, detektyvinis siužetas, fantastinis apvalkalas — tai bruožai, būdingi daugeliui brolių Strugackių kūrinių, kuriuos pradėjo „įsivisinti“ kinemotografistas. Keisti žmonės apsigyveno kalnų viešbutyje „Pas Zuvusį alpinistą“, į kurį, gavęs anoniminių raštelių apie rengiamą nusikaltimą, atvyko policijos inspektorius Peteris Glebskis. Kosminiu ateivių, mįslingų, nepaaiškinamų reiškinių, kurių gausu filme, autoriams reikėjo vien tam, kad įrodytų visišką žemišką tiesą: žmonėms reikia glaudaus kontakto, dvasinio artumo, savitarpio supratimo. Tik tada jie sėkmingai išspręs visas globalines mūsų amžiaus pabaigos problemas.

Siame Estijos filme vaidina Juris Jarvetas, Karlis Sebris, Uldis Pucylis, Lembitas Petersonas, Irena Kriaušaitė, Nijolė Oželytė ir kiti aktoriai.

St. Jasiulionienė
Anykščių rajono kinų direkcijos redaktorė

Mes jau pirmokės!..

J. Junevičiaus nuotr.

UŽSIENYJE

● Zenevoje pasibaigė antroji konferencija, kurioje buvo apsvaistytas, kaip įgyvendinama branduolinio ginklo neplatinto sutartis. Konferencija vyko keturias savaites, joje dalyvavo 75 šalių delegacijos.

● Žaliojo Rago Salų Respublikos nacionalinis liaudies susirinkimas vienbalsiai priėmė pirmąją šalies konstituciją. Ši Afrikos valstybė, kuri tapo nepriklausoma, 1975 metais paskelbta suverenija, demokratine, vykdančia anticolonijinį, antiimperialistinį kursą.

● Visos Kinijos liaudies atstovų susirinkimo sesijoje oficialiai patvirtintas nutarimas dėl Hua Gofeno atsistatydinimo iš KLR valstybės tarybos premjero posto. Naujuoju valstybės tarybos premjeru tapo Čao Czyjanas.

● Kaip praneša JAV prekybos ministerija, pramonės produkcijos gamyba Italijoje, Japonijoje, Vakarų Vokietijoje, Anglijoje, Prancūzijoje, Kanadoje ir Olandi-

joje per antrąjį šių metų ketvirtį sumažėjo 5,7 procento skaičiuojant metams.

● Japonija ir Jungtinės Amerikos Valstijos plečia bendradarbiavimą naujų ginkluotės rūšių kūrimo srityje ir vis plačiau keičiasi informacija apie karinės gamybos technologiją. Kaip praneša laikraštis „Tokio simbul“, Vašingtone įvykusiame dviejų šalių karinių žinybų atstovų pasitarime Japonijos atstovai paprašė, kad JAV suteiktų licenzijas gaminti naikintuvus F-15, „oro-oro“ klasės raketą „Saidvinder“, savaeigę 203 milimetrų haubicą ir naujų tipų minas.

● Kaip rodo SNO prognozės, 2000-aisiais metais žemės rutulyje gyvens daugiau kaip 6 milijardai žmonių. Apie 3,5 milijardai žmonių gyvens miestuose.

● Nuo 1978 metų Danijos valstiečių realiosios pajamos sumažėjo beveik 30 procentų. Tai rodo duomenys, paskelbti laikraštyje „Bersen“. (TASS-ELTA)

ALDONAI DILIENEI
ir vaikams
JOLANTAI ir SIGITUI
Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mylimam vyrui ir tėveliui mirus.

Statybininkų gatvės
namo Nr. 8 I laiptinės gyventojai

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Колективнис дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.235. Užsak. Nr. 1521